

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 46 (2)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Decembra 1924

PATENTNI SPIS BR. 2295

ALBERTO BAGNULO, INŽINER, TURIN.

Karburatorski injektor za motore sa teškim uljem.

Prijava od 19 januara 1923.

Važi od 1 oktobra 1923.

Pravo prvenstva od 27 januara 1922 (Italija).

Predmet su ovom pronalasku poboljšanja kod karburatorskih injektora za motore sa teškim uljem.

Pomenuta poboljšanja u stvari se sastoje u tome, što se vodena para, proizvedena sagorevanjem u motoru, dovodi u injektorsku komoru, u koju tako isto ulazi gorivo. Injektorska komora iznutra je snabdevena automatskim ventilom koji se otvara prema komori za sagorevanje u motoru, a iznad automatskim ventilom za vezu sa atmosferom, budući da je ovaj ventil vezan za prvi tako da ostaje otvoren i uspostavlja vezu između unutrašnjosti injektorske komore i atmosfere, kad je unutrašnji ventil zatvoren, da zatvara kad se unutrašnji ventil otvara usled usisavanja motora.

Para stvorena sagorevanjem u motoru može tako isto izaći kroz gornji ventil, kad je unutrašnji ventil zatvoren (za vreme kompresije, eksplozije i ispuštanja) tako da ne sprečava upuštanje goriva u injektorsku komoru i da ne stvara protivpritisak nad stubom vode; međutim kad se donji ventil otvori (za vreme usisavanja) para biva usisana u cilindarsku kameru za usisavanje zajedno sa gorivom, mešajući se sa ovim za koje je vreme gornji ventil zatvoren.

Priloženi nacrt pokazuje kao primer konstruktivni oblik karburatorskog injektora, koji je usavršen po ovom pronalasku.

(M) pokazuje cilindar motora. (H) pokazuje glavicu za paljenje, koja je ozgo zatvorena metalnim tkivom (G) određenim da u prvoj liniji vrši katalitičko dejstvo.

U spoju između vrele glavice i motorskog

cilindra raspoređena je serpentina (F) u koju dolazi voda iz spoja (E) za pretvaranje u paru. Usled unutarne toplote komore za sagorevanje (H), voda se pretvara u paru u serpentinu (F) a ova para ide kroz cev (C) u injektorsku komoru iznad automatskog ventila (B), koji se otvara prema motorskoj komori za sagorevanje. U injektorskoj komori tako isto dolazi gorivo iz voda (D) koji se upravlja rukom klipnim ventilom. Štap automatskog ventila (B) nosi ozgo ventil (A) (na ležištu koje je iznad injektorske komore koji se zatvori) čim se donji ventil (B) otvori, tako da, čim se ovaj zatvori, ventil (A) dovedenu unutrašnjost injektorske komore u vezu sa atmosferom.

Čim se ventil (B) zatvori, para, koja ide iz cevi (C), izlazi van — kroz ventil (A), koji je otvoren tako da se omogućava slobodno upuštanje goriva koje ide kroz cev (D) i da ne izaziva nikakav protiv pritisak na vodeni stub u (E).

Za vreme usisavanja, ventil (B) se otvara, ventil (A) se zatvara i vodena para iz (C) sa gorivom biva usisana. Motorom (M) sabijeni vazduh prinuduje smešu iz goriva i vodene pare da se pročišćuje kroz metalno tkivo (G) i da uđe u unutrašnjost vrele glavice (H) gde se sagorevanje dopunjuje i smeša pali dajući motoski rad.

Patentni zahtevi:

1. Karburatorski injektor za motore sa teškim uljem sa orudima za stvaranje vodene pare usled sagorevanja u motoru i usled upu-

štanja pomenute pare u injektor gde dolazi gorivo, naznačen time, što se smeša iz vodene pare i goriva usisavanjem unosi u unutrašnjost motora, i, čim se veza između injektorske komore i motora zatvori, pomenuta se komora automatski spoji sa atmosferom, tako da para može izaći a da ne spreči upuštanje goriva u injektorsku komoru i ne stvori protiv pritisak na vodeni stub.

2. Injektorski karburator po zahtevu 1., naznačen time, što injektorska komora ima u unutrašnjosti automatski ventil koji održava vezu sa komorom za gorivo i koji se prema istoj otvara; što odozgo ima ventil vezan sa prvim tako da se otvara i održava vezu sa atmosferom i injektorskom komorom, kad se donji ventil zatvori i da se zatvori čim se gornji ventil otvori usled motorskog usisavanja.

